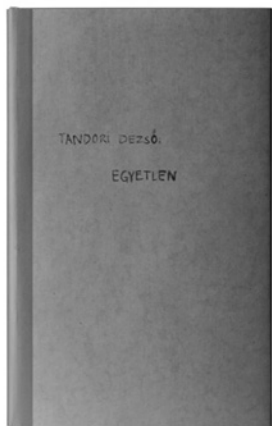

KORTÁRS OLVASATOK

TANDORI Dezső: *Egyetlen*,
Okapi Press, Budapest, 2025

„Ezért, hogy Tandori verseiben – költészetének egyik legeredetibb és legmélyebb újdonsága ez – lezárultukkor is majdnem mindig marad valamilyen nyílt, feloldatlan feszültség; az entitást, akárcsak a parabolában, a vers egésze tükrözi, de már nem egyvonalúan és egyértelműen, hanem a vers egész visszajáról – s persze kimondatlanul –, hiperbolikusan mintegy, az alapjelentés valamilyen értelmű ellentéte, illetve a kettő feszültsége révén.

A módszer legegyszerűbb formája a nyílt allúzió. Hamlet királyfi sorsa, amire a költemény címe ráutal (*Töredék Hamletnek*), amennyire nyomatékositja, annyira ellenpontozza is a személyével példázott s önmagában is – láttuk – sokszorososan összetett magatartást; kiragadja a megfogalmazás kényszerű lezártságából, s rávetíti arra a megnevezhetetlen tág dimenzióra, melynek minden egyes pontja, kisebb és nagyobb egysége saját ellentétét is tartalmazza, invokálja, minden eleme – bár szigorú törvények uralkodnak benne – végső soron kérdéses, bizonytalan, átmeneti, s így minden pont épp teljes partikularitása okán, kilátót nyújt az entitásra – sőt maga az entitás.”

PÓR Péter, *A modern líra útjain – Tandori Dezső költészete*, Híd 1969/7–8., 861–862.